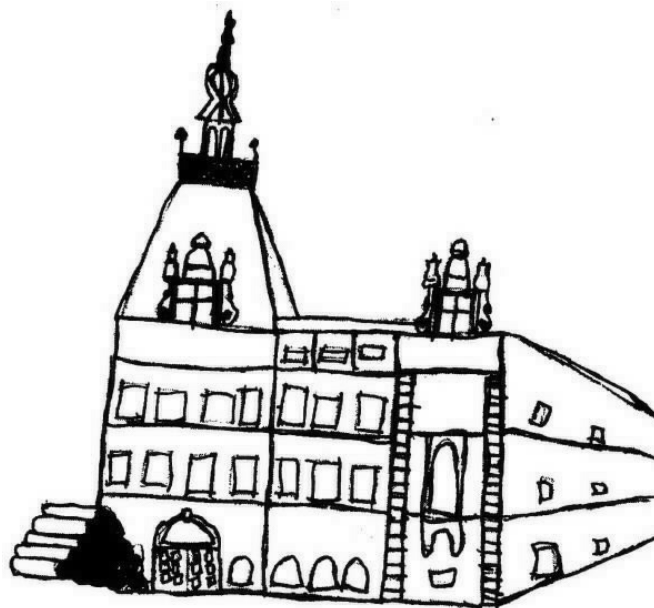

Číslo 1

Ročník 1

Život očima pana školníka-co si myslí a jaké pije pivo!!

Recepty a ANKETA O NEJ UČITELI

Vtipy

Hádanky, přesmyčky

Murphyho zákony a další super stránky...

Pár slov na začátek

Vážení čtenáři!

Dostává se vám do Vaší ctěné ruky první vydání časopisu „Kláda“, jehož šéfredaktorem jsem já. Po celou dobu svého působení se budu snažit, abychom Vám já i celá redakce podávali důvěryhodné zprávy a informace. Doufáme, že se „Kláda“ v budoucnu nepřiblíží časopisu B...k. Radši ho nebudu až tak přímo jmenovat, protože nevím, komu se dostane naše „Kláda“ do rukou.

Na tvorbě „Klády“ se můžete podílet i Vy! Ve Vaší třídě jsou vždy 2 členové redakce, kterým můžete předávat své příspěvky. Musí být na disketě i na papíře. Soubor, který bude uložen na disketě a v němž bude Váš příspěvek, by měl nést označení např.: 4A_cervena karkulka. Bez háčků a bez čárek!!!!!!!!!!!!!! Takže: třída bez mezery_nazev bez hacku a bez carek.

Hezké čtení vám do budoucna přeje redakce a já- Adam Ernest 6.B

Výsledky ankety nejoblíbenější učitel

Možná jste si všimli, že jsme se některých z vás ptali, kdo si myslíte, že je nejlepší učitel u nás ve škole. Je to tak, zajímalo nás v redakci, a třeba i vás, kdo by to mohl vyhrát. Prostřednictvím našeho časopisu se to teď můžete dozvědět. Nejdříve musíte vědět, že na prvním a druhém místě bylo po jednom učiteli, ale na dalších jich bylo tolik, že by ani nemělo cenu to psát. A teď byste asi rádi viděli ty výsledky:

Druhé místo obsadil pan učitel Oldřich Vacek. Pro ty, co ho neznají tak dobře, pan učitel učí tělesnou a hudební výchovu. Také vede školní kapelu a kytarový kroužek.

Na prvním místě se umístila paní učitelka Alena Klečková a získává tím čestný titul „Nejoblíbenější učitelka na Kladské“. Paní učitelka je třídní 6.B a učí český jazyk a dějepis, ale jenom v osmé a deváté třídě.

Blahopřejeme jak paní učitelce, tak i panu učiteli.

Alice Exnerová 7.c
Lukáš Hlobil 7.c
Jitka Starostová 6.a
Lucka Kroupová 6.a

Pohroma 5.tříd na ozdravném pobytu

Výlet 5.A a 5.B na Benecko se konal od 29.ledna do 5.února. Přijelo tam 46 dětí, autobusem jich zpět odjelo 20, 2 z 5.A a 18 z 5.B. Postupně se vraceli děti se zvýšenou teplotou nebo s chřipkou. Hned 29.ledna se vrátilo 1.dítě. Mezi nimi byl mj. i můj bratr Pavel Mládek.

Hotel banána

Jednoho rána v hotelu banána na malé
Havaně ležím si ve vaně.
Najednou rána v hotelu banána?
Co to asi je? Snad tu nemaj zloděje?
Vylezu z vany celý strachy vyklepaný
vykouknu klíčovou dírkou ven a pozoruji
s obdivem. Na zemi leží číšník hotelu banána
uklouzl na slupce od banána.
Vyjdu ven a chci ho utěšit aby nebrečel a
měl od bolesti klid. Tak jsem mu řekla
srandovní vtip.
Potom mu bylo samozřejmě
líp dokonce mi zaspíval Havanský radiový
hit. Ale stalo se něco co se nemělo stát
přišel ředitel hotelu a začal na číšníka
šíleně rvát. „máš zapultem nápoje mixovat,“
číšník si s toho nic nedělal a i pro mě
nápoj umixoval. Byl to nápoj delabanána.
No, cobych čekal od hotelu banána.

A Prahu pokryl bílý příkrov

„Když jaro přejde,
a léto přeletí,
podzim odejde,
sníh Prahu posvětlí...“

...se zpívá ve slavném starém šansonu z dvacátých let. Praha pod čerstvě napadaným sněhem je opravdu jako posvěcená. Všechny střešní římsy a vikýře sníh najednou čistě vykreslí proti obloze. Báně věží a věžiček září bělostí a holubi na nich vyšlapují své cestičky a vytvářejí tak surrealistické obrázky.

Nejkrásnější panoráma Evropy vypadá nad zasněženou Malou Stranou s jejími prejzovými střechami jako pohádkový zámek. Sochy na mostech přes Vltavu mají sněhové čepice a nevypadají už vůbec tak vážně jako jindy.

I v pražských parcích se královna Zima ujala své vlády. Stromy i keře vyzdobila křišťálem, i ty nejtenčí větvičky svítí jako skleněné. Po zasněženém trávníku se důstojně procházejí havrani v černých fráčcích a důležitě krákorají.

Z poklidné procházky zasněženou Prahou mě vyrušil veselý křik dětí. Dovádějí na sněhu, koulují se a stavějí sněhuláky. Rychle se dávám na útěk. Hrozí mi, že také dostanu nějakou zbloudilou sněhovou koulí za krk. Vyrážím z parku k tramvaji, ale běda, chodník je pokrytý sněhovou břečkou, která nepříjemně klouže. Bílá pohádka v ulicích končí mým pádem na špinavou dlažbu.

VTIPY

„To je strašné, co ten náš kluk provádí, vždyť on zraje na šibenici.“ „Ale mámo, kdo by hned myslel na nejhorší, je docela dobře možné, že dostane milost.“

Dva mladíci na prohlídce v galerii moderního umění se octnou v sále věnovaném sochařství. Kolem nich samé ohnuté trubky, rozbité sklo a podivné tvary. Jeden říká: „Radši padáme, než nás obviní, že jsme to tady zřídili.“

„Rodiče mi s tebou zakázali chodit.“ „To neva, najdu si jinou...“

Pepíček, kterému máma zakázala se koupat v přilehlém rybníce, přijde domů s mokřými vlasy a povídá, že spadnul do vody. „Jak to že nemáš mokré i oblečení?“ „No, měl jsem takové tušení, že bych mohl spadnout, a tak jsem si je radši sundal.“

Sedí chlapeček s dědou v parku. Sedí hodinu. Dvě hodiny. Tři hodiny. Najedou chlapeček začmouchá a říká: „Dědo, smrdí tu zdechlina. Dědo. DĚDO!!!“

Zajede motorista husu. Tak ji vezme a přijde k domečku, kde si hraje chlapeček. „To byla vaše husa?“ „Ne, my takové placaté nemáme.“

Majitel restaurace přijde první den na kontrolu a ptá se číšníka: „Byl tu někdo?“ „Ano, já!“

„Sakra, ptám se, jestli někdo přišel?“ „Ano, vy!“

Kdosi v telefonu: „Vy jste si objednal buzení telefonem na 6:30?“ Rozespaly hlas: „Eeeeeeeech ... ano!“ „Tak šup honem ven z postele, je půl deváté!“

Tuhle přišel šéf do kanceláře a viděl mě, jak se pusinkuju se sekretářkou. „Sakra, chlape, je snad tohle to, za co vás platím?“ „Není, tohle dělám zadarmo!“

Na tiskové konferenci se ptali nejúspěšnějšího lovce dravé zvěře: „Je to pravda, že pokud člověk nese hořící pochodeň, neublíží mu žádná šelma?“ „Samozřejmě, záleží ovšem také na tom, jakou rychlostí ji ten dotyčný člověk nese!“

Co je to hnědé mezi prsty slona? Pomalí domorodci.

Sedlák přijímá nového kočího: „A rozumíte koním?“ „Proč? Něco říkali?“

„Tak co, strécu, jak je to s tó kozó, co jste ju učil, aby nemusela žrát?“

„Ale, chuděrka, už to skorem uměla a umřela!“

„Kapitáne, co se stane, když narazíme na plovoucí ledovec?“

„Co by ... ledovec popluje dál, jakoby se nic nestalo.“

Maminka říká: „Pepíčku, co děláš?“ Pepíček odpoví: „Ale jen zatloukám hřebík.“

„Tak ať se nebouchneš do prstu.“

„Šílíš?!! Drží mi ho Alenka.“

„Miluješ mne?“Ptá se dívka svého chlapce.„No jistě!“
„A oženíš se sem mnou?“„Ty máš ale hloupý zvyk přeskakovat z jednoho tématu na druhý.....“

„Jean má WC dvoukřídle dveře?“ „Ne sire.“ „Tak to je směla, Jean, zase sem byl ve skříni.“

„Slečno, smím prosit?“ „Ano.“ „Prosím nemáte 20Kč?“

„Proč se ten řízek jmenuje Turecký?“ „Protože se ten pes jmenoval Sultán.“

Povídá trenér atletovi Srdínkovi: „Ty bys mohl být, Karle, druhý Zátopek.“ „Vážně šéfe?“ „No jo, taky umíš tak krásně vyprávět.“

„Mami“, oznamuje dcera v rozpuku, „mám pro tebe dvě zprávy. Jak správně tušíš, jednu dobrou a druhou špatnou. Tak nejdříve tu dobrou-jedna z nás bude babička a nyní tu jobovku já to nebudu.“

„Slečno, nezlobte se,“ omlouvá se taneční partner, „asi jsem vás trochu přišlápl...“
„To nic,“ usměje se slečna, „já dělám v kravíně a tam mi co chvíli nějaký vůl šlápne na nohu.“

„Moniko,“ povídá otec, „tvoje matka dnes opět omdlela.“ „Ach,“ vzdychá patnáctka, „to se jí stane vždycky, když si přečte můj deníček.“

„Řeknu ti Cyrile,“ vrtí hlavou Bartoloměj Zubalík, „ty mně u těch karet Přemysla Oráče.“ „Jak to?“ diví se napadený karbaník. „Dlouho přemýšlíma nakonec to stejně zvořeš.“

„Pane Ba'to, za půl hodiny má pohřeb vaše tchyně a vy si tady klidně ševcujete.“ „Jo milej zlatej nejdřív práce, potom zábava.“

„Blaženko, kdykoliv vás vidím, mám chuť rozplakat se jako malé dítě.“
„Propáníčka, pročpak?
„Abyste si mne přivinula k prsu.“

Adam Ernest6.B

GLOBALIZACE A JÁRA CIMRMAN

Ve slovníku cizích slov se slovo globalizace vysvětluje jako rostoucí vzájemná závislost různých národů, států a regionů celého světa. Pro mě je to vzájemné ovlivňování se a vzájemná závislost států, podniků a osob zcela přesahující hranice nejen států, ale možná i lidských možností.

O globalizaci už bylo tolik řečeno a napsáno, že není ani možné říci či napsat něco nového, něco, co ještě nikdy nikdo nevyslovil.

Všechny dnes existující společnosti se od sebe vzájemně liší ekonomikou, politikou a nebo rozdíly kulturními a zvykovými. Fakt, že jsme lidé, nás sice čímsi spojuje, ale země, rasa, rodina a kulturní prostředí, ve kterém vyrůstáme, nás dělí na velmi početné skupiny s rozmanitými znaky, které přísluší naší skupině.

Snaha o sjednocení ať už Evropy či celého Světa by mohla znamenat zánik mnoha kultur, čímž by se člověk naprosto zbavil fascinující barevnosti a exotiky na této planetě. Pravděpodobně by po tomto kulturním sjednocení nastoupila jakási jednotná „kultura“, která by nás zahrnovala řadou nekvalitních, ale pro konzumní společnost velmi snadno stravitelných filmů, knih, hudby a další spoustou věcí, které by měly uspokojit naši kulturní potřebu. Jsem si naprosto jistá, že značné části současné (ale i budoucí) společnosti by toto naprosto stačilo a troufám si říci, že by jí to i vyhovovalo. Protože proč se mají u filmů, knih nebo u hudby zamýšlet? Oni se chtějí bavit! Ale hlavně ne nějaký skrytý či dokonce inteligentní humor bez vulgárních berliček!! Dnešní společnost je dynamická a efektivní, proto i vše kolem musí být dynamické a efektivní. Proč si číst knihu, když si mohu pustit videofilm nebo si vše přehrát na počítači či si stáhnout informace z Internetu. Proto si myslím, že největší problém globalizace se týká právě kultury. Znakem globalizace je i lavinovitě šíření jednoho nápadu ne nepodobné opičení se. Superstar, Milionář, Nejslabší máte padáka a nejnovější anketa Největší Čech.

Tomuto trendu už propadla i donedávna konzervativní Česká televize, když rozhodla, že do ankety Největší Čech nemůže být nominován stoprocentně český Jára Cimrman nebo Švejk. Obě tyto postavy přece charakterizují českou povahu, schopnost dělat si legraci sami ze sebe. Proč by ale Česko mělo vybočovat ze zaběhnutých kolejí, proč by mělo upozorňovat, že by se mohlo pochlubit něčím, co jiné země nemají. Zvolme tedy mrtvého hrdinu dnes již ověnčeného jen mýty a legendami, které zastírají náš zrak pochybnou dokonalostí. Zvolme nějakého Churchila potýkajícího se celou svou kariéru s alkoholismem a závislostí na nikotinu. Hurá do šedého zástupu!!!

Jitka Ircingová, 8. tř.

Nápoj pro dobrou náladu

-budeme potřebovat:

- polovinu banánu
- 200 ml čerstvě vymačkané pomerančové šťávy
- 1 lžíce ovesných vloček
- 1 lžíce cit'ónové šťávy
- 1 lžíce šťávy z šípků
- kešu ořechy

-postup:

1. Banán s pomerančovou šťánou a ovesnými vločkami dobře rozmixujeme.
2. Tuto směs potom promícháme s citronovou šťávou a šťávou z šípků.
3. Nakonec můžeme ozdobit nastrohanými kešu ořechy.

Dobrou chuť!

Alice Exnerová, 7.C

Sýrová pomazánka

Budeš potřebovat: Půlku obyčejného tvarohu
Půlku krabičky obyčejného pomazánkového másla
1 majonézu
Několik stroužků česneku
Sůl

Příprava: Tvaroh s pomazánkovým másle rozmíchej rozřed' a přidej dvě lžíce majonézy. Česnek prolisuj lisem na česnek, přidej a zamíchej. Nech chvílku odležet, přidej majonézu, sůl. Na stůl podávej namazané na rohlíku, který je nakrájený na proužky. Dobrou chuť!!!!!!!!!!

Rozhovor se školníkem

jméno: František Odehnal

věk: 37 let

žena: Radka

oblíbená barva: černá

oblíbené jídlo: biftek

moto: nepletť se nikomu pod nohy

1. Proč jste se stal školníkem?

Nevím. Tnevím....asi proto, že mi navrhli práci i s bydlením.

2. Jak dlouhu už jste na této škole?

Co je teď , únor?(*chvíli přemýšlí*)....no, tak teď to bude 5 let a 8 měsíců.

3. Sportujete?

Jé, tak to už dávno ne.

- a proč?

Protože už jsem starej a línej. To tam klidně napiš.

4. Fandíte nějakému sportu?

Já fandím všemu a všem. Ne, řeknu to takhle: Fandím dobrému sportu.

5. Kouříte?

Jo, jo.

- a jak dlouho?

(*smích*)Tak to se radši ani neptej!

6. Pijete pivo? Jakou značku?

Jo, Černou horu.

7. Jste tu spokojený?

Až na nějaký výjimky tak jo. Jo jsem.

- a jaké výjimky máte na mysli?

To necháme bez komentáře.

8. Jaké služby poskytujete nejčastěji?

(*smích*) Tak to je dobrý! Všechny, všechny.

9. Co vás poslední dobou nejvíc potěšilo a co naštvalo?

Co mě nejvíc naštvalo?(*dlouho přemýšlí*) asi postříkaný zdi na hřišti. Jo, postříkaný zdi na hřišti. A potěšilo? Vymalovaná škola.

10. Jaké je vaše přání do budoucna?

(*smích*) Udržet tenhle barák v provozu schopným stavu.

Alice Exnerová, 7.C

Babička Ruby

Jako matka dvou velmi živých kluků ve věku 7 a 1 roku mám občas obavy, že mi z mého pečlivě vyzdobeného domova udělají kůlničku na dříví. Při své hře ve vší nevinosti občas srazí na zem mou oblíbenou lampu nebo smetou krásně nazdobenou vázu se suchými květy. Ve chvílích, kdy se zdá, že jim není nic svaté, si vzpomenu na ponaučení, které mi předala má moudrá tchýně Ruby. Ruby je šestinásobnou matkou a třináctinásobnou babičkou. Ztělesňuje vlídnost, porozumění, trpělivost a lásku.

O Vánocích se všechny děti a vnoučata sešly jako obvykle u Ruby. Měsíc před tím koupila novou a nádhernou kobercovinu, která byla sněhově bílá. Byla to velká změna po těch 25-ti letech strávených s tím starým kobercem. Ruby překypovala radostí, že se jí podařilo udělat ze starého nový byt.

Můj švagr Arnie právě všem neteřím a synovcům rozdál dárky – na soutěžích oceněný jeho domácí med. Byli z toho celí pryč. Ale osud tomu chtěl a malá Sheena vybryndala celý svůj soudek na babiččin nový koberec a roztahala medové stopy po celém přízemí. Sheena plakala a běžela do kuchyně za babičkou Ruby. „Babi, já jsem po celém tvém novém koberci vybryndala všechn svůj med.“ vzlykala. Babička Ruby si klekla, podívala se něžně do Sheeniných uplakaných očí a řekla: „Nic si z toho nedělej, miláčku. Určitě ještě nějaký ten med seženeme.“

Zdroj: Slepičí polévka pro ženskou duši (kniha)

Lenka Vodičková, 8.A

Klady a zápory Kladské

Mnoho lidí na světě jsou sobečtí a jen na sebe hledící. Taková, ale Kladská a její vedení (včetně jejích žáků samozřejmě) podle mně není. No jen uvažte. Kdyby tomu tak bylo mohla by Kladská propagovat Stonožkové hnutí „Na vlastních nohou?“ Mohla by brát pod svá vyhrátá křídla, postižené děti z Iráku? Zakládali by se sbírky vitaminů, školních potřeb atd. pro chudé, mnohdy nemocné a opuštěné děti? No, no jak zní odpověď????!!!!NEMOHLA. Tak si naší školičky važte, neničte jí, ani psychicky nedemolujte zdejší kantory. Co si budeme povídat. Sami dobře víme, že leckdo by se měl chytit za nos. Jaké by to bylo vám, kdyby jste 100 krát za den řekli: „K tabuli!“..... „Nevyrušuj!“.....nebo nám všem dobře známé: „Když tě v půl noci vzbudím, musíš mi to vysypat z rukávu!“ Takový je mnohdy život učitelů z Kladské. Kdyby Kladská nebyla, tak byste museli zůstat na své kmenové škole, mnohdy mezi svými neintelligentními a tupě se smějícími spolužáky. Takže doufám, že se zmenší počet např., přilepovačů žvýkaček.“ Stačí se podívat na novou fyziku-no comment. Tak to by mohlo být to nejhlavnější ke kladům.

Jelikož nikdo není dokonalý, musíme se zaměřit i na zápory. Určitě nejsem sám, kdo si všiml určité vyhrazenosti **jistých** učitelů na svůj předmět. Možná jste byly už několikrát poslány na psychiatrickou léčebnu tak jako já. Nebo jste nezpívali, i když jste naprosto zřetelně artikulovali. To byl příklad dvou **nepřímo jmenovaných** kantorů/ek. Nebo by se dalo též i dlouho debatovat o velikosti skříněk, *ale tento problém už byl vyřešen.*

Adam Ernest 6.B.

Skrýše a skrývačky

Ve všech větách se sice mluví o jídle, ale zkušený luštitel skrýší a skrývaček se tím nedá zmást. Za pár minut na hranicích slov objeví názvy pěti stromů.

Jaká je to polévka ?

Jedl Emil knedlíky ?

To máte zas mrkev ?

Dejte Liborovi celer.

Něco se nám pálí, paní kuchařko.

Hádanky

- a) Celý život chodí s jehličkami, ale křeččí to není.
- b) Jakých kamenů je v řece nejvíc?
- c) Které kořeny rostou také vzhůru?
- d) Čím je větší tím snadněji pronikne i malým otvorem.
- e) Máte mě rádi, a přece se na mne mračíte.
- f) Jiné šatím, a sama jsem nahá.
- g) Dvě ouška mám a přece neslyším.
- h) Každý den se natahujeme, a přece jsme pořád stejné.
- i) Čím méně mě krmíte, tím jsem hladovější, když všechno sním, umírám.
- j) Mám pěknou hlavičku, jen jednu nožičku, přebývám v lesíčku.

ROZLUŠTĚNÍ:

- a) ježek, b) mokřých, c) zuby, d) vítr, e) sluníčko, f) jehla, g) kastrůlek
h) hodiny se závažím, i) ohníček, j) hříbek}

Michael z kouzelné školky

Asi každé dítě v České Republice zná z televizního pořadu Kouzelná školka dětského baviče Michala Nasvadbu. Pořádá i hodně dalších akcí. Jestli se rozhodujete, zda nějakou z nich navštívíte, mohu se s vámi podělit o svůj dojem.

Navštívila jsem představení Michal na hraní. Přišlo na ně hodně malých i velkých diváků. Michal vtipkoval, když přemýšlel, chodil rychle sem a tam a tvářil se zamysleně. Když něco hledal, měl velice roztomilý pohled. Také si zval děti na pódium. Dával jim různé úkoly. Nejdřív předvedl nějaký cvik a děti ho po něm měli zopakovat. Na pódiu vystoupil také jeden kluk, který všechno pletl. Při jednom z největších čísel, Člověče, nezlob se, si nás jakoby rozdělil do skupin, na chlapce, děvčata a Michal hrál sám za sebe. Dal si domeček na hlavu a figurky na nohy. Nejdřív jsme „jako“ házeli kostkou. Potom jsme říkali počet políček, který nám „jako“ padl. Všichni jsme tvrdili, že nám padla šestka, a když se Michal ptal, o kolik políček má postoupit on, celý sál řekl: „Jedna!“ Když byly všechny figurky u domečku, Michal si dal tu svou za záda a sundal z hlavy domeček, v němž byla jeho druhá figurka, a všichni se smáli. Bylo to opravdu veselé. Zaujalo mě ale také, že skoro všechny hračky, které tam měl, jako například veselý telefoněk, udělané z barevné lepicí pásky, si Michal vyráběl úplně sám.

Na konci představení se hodně lidí postavilo do fronty pódium, aby si nechali udělat fotku s Michalem. Ale já jsem tam nešla. Po představení se otevřel stánek, který bývá zřejmě na každé Michalově akci. Věci, které se zde prodávaly, byly sice hezké, ale na můj vkus příliš drahé. No, posudte sami. Například maňásek na prst stál 90 Kč. A to měřil asi pět cm. Pokud bude příště jiná podobná akce a budu mít čas, určitě se půjdu podívat. Doporučuju hlavně dětem ve věku 4-8 let. Myslím ovšem, že by to mohlo bavit i větší děti, např. ve věku 12 let. Záleží na tom, jaká akce to bude.

Pavla Taněvová, 3.C

Murphyho zákony

Zákon prof. Worda

Každé dítě, které dokáže souvisle formulovat své požadavky, vážně ohrožuje duševní zdraví svých rodičů a vůbec všech lidí, s nimiž přichází do styku.

Craftyův Istivý zákon

Otázky dítěte jsou mnohem rafinovanější a záluďnější než otázky policejního vyšetřovatele.

Corpeův zákon

Sní-li dítě lopuch či mravenčí mrtvolky, nestane se mu nic.

Dodatek Dr. Dorča

Pokusíte-li de totéž sníst vy, s největší pravděpodobností Vám budou muset vypumpovat žaludek.

Gregariosův pospolitý zákon

Dítě na škole zaujme pouze fakt, že tam budou i jiné děti.

Villaniův dodatek

Od části spolužáků se totiž lze naučit spoustu nových povedených kousků a druhou část lze mučit.

Zákon Dr. Tanga

Pokud Vám pubertální dítě oznámí, že jde tančit, nesmíte si pod tímto pojmem představit polku či mazurku.

Assailův zákon inverze

Vtrhnete-li do pokoje vašeho dítěte bez ohlášení, vždy uvidíte věci, o kterých jste se domnívali, že vaše dítě nedělá.

Demoliční zákon

Neexistují předměty, které by dokázaly vzdorovat dětem.

Permanentův dodatek

Rozhodně ne trvale.

Zdroj: internet

Lenka Vodičková, 8.AB

Detektiv Kladásek

Ahoj, jsem tajný školní detektiv a potřebuji pomoc vypátrat zloděje, který krade slohové práce dětí a prodává je jiným dětem na jiných školách. Nikdy ho nikdo neviděl, ale máme menší stopu. Zloděj po sobě zanechává rozbitou láhev od piva. Dnes je tajná školní schůze, kde se rozjede pátrání po zloději s přezdívkou Slohokráp. Učitelé musí hlídat slohové práce není to nic těžkého, ale brzy bude školní soutěž o nejlepší slohovou práci školy za rok 2005. Je možné, že na této soutěži se ukáže. A v tom zmatku bude pro něj lehké ukradnou nějaké skvělé slohové unikum. Do soutěže musím zjistit, kdo to asi je? Nejdřív začnu pátrat po třídě. Procházím třídou a rozhlížím se po stopě až nejednou vidím u Pavla Hořtičky láhev od piva mají dost nápadně strčenou v levé,boční kapse aktovky.Aha, mám stopu,nenápadně se ho chci zeptat co to má v kapse ale než jsem stačil něco říct tak začal mluvit on.Ahoj nechceš jít s námi dneska chytat ryby? Já odpovídám ne a pak hned odešel.Myslím že je to určitě on.Ale přesto budu pátrat dál.Ještě mě napadá Honza Alšín on je takový poflakovač který před školou popíjí pivo.Najednou začal zvonit zvonek á hodina začíná! paní učitelka vyhodnocuje poslední slohové práce které půjdou do soutěže. Čte,,Lucie Andráková,Alois Zábniík a Karel Kubišů“.Já jsem se zarazil protože Alois Zábniík měl vždy slohovky špatné.No konečně zvoní zvonek na přestávku v pátrání budu muset pokračovat jindy.

Kdo je zloděj slohových prací?

Kdo jsem já Kladásek když píšu také dobré slohové práce a jsem muž?

To vše se dozvíte až v příštím díle školních novin.

Na co se můžete těšit v příštím čísle

Čeká Vás exkluzivní rozhovor s **paní učitelkou Hankovou**. Další super křížovky a vtipy!! Články, které Vás vždy a všude uvedou do obrazu a tak dále.

Časopis připravili:

Šéfredaktor: Adam Ernest

1. zástupce: Lukáš Hlobil

2. zástupce: Dominik Vácha

Hana Maštovská

David Mládek

Michal Vácha

Mariana Bošková

David Pálek

Natálie Košťálová

David Rathaus

Michal Dvořák

Jitka Starostová

Lucie Kroupová

Alice Exnerová

Lenka Vodičková

Jitka Ircingová

Celá redakce se teší v příštím čísle J.

OBSAH

Pár slov na začátek.....	2
Anketa o nejoblíbenějšího učitele.....	3
Pohroma 5.tříd na ozdravném pobytu.....	3
Hotel Banana	4
Prahu pokryl bílý příkrov	4
Vtipy	5
Globalizace a Jára Cimrman	7
Recepty	8
Rozhovor se školníkem	9
Babička Ruby	10
Klady a zápory Kladské	10
Skrýše a hádanky	11
Michael z kouzelné školky	12
Murphyho zákony	13
Detektiv Kladásek	14
Na co se můžete těšit	15
Obsah	16